

נועם זייד

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבנו"ק
שכונת "רמות דוד" קרעטשניף - קרית גת

פרשת בהר - בחוקותי תשפ"א + גליון כ"ג

נועם ישראל ♦ דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר הקודו"ט ה'נועם ישראל' זיע"א

"וחשב עם קונוהו" (כה,ג).

אין לאדם לחשב חשבונות שמים,
אלא ידע שהכל בחשבון מאתו ית'

הנה אנו רואים דבר פלא, צדיקים שמסתלקים בקיצור ימים, ורשעים שמאריכים ימים, על מה עשה ה' ככה, וכבר שאל ארון הנביאים, 'הודיענו נא את דרכיך' (שמות לג, יג) 'מפני מה יש צדיק רוע לו, רשע וטוב לו'.

ונראה לבאר בהקדם דברי ה'כלי יקר' עה"פ "וספרת לך שבע שבתות שנים" וגו' (כה, ח), ותוכן דבריו הוא "דיש דמיון ויחוס בין שני היוכל (חמשים שנים) עם מספר שני חיי אדם, אשר המה על הרוב באים במספר חמשים, דכתיב 'ימי שנותינו בהם שבעים שנה' (תהילים צו), ועשרים שנים הראשונים אינן בכלל זה לפי שעדיין אינו נעשה בר עונשין כבי"ד של מעלה (שבת טז):" עכ"לדה"ק.

ונראה להוסיף על דבה"ק דאם ישאל השואל, הרי שקנו שני אנשים שדה,

עוד טרם לידתו כדמצינו אצל דוד המלך ע"ה הנולד בלי שנים ואדם הראשון נתן לו ע' שנה משנותיו.

גם השמיטה רומז לשני חיי האדם דכתיב "שש שנים תזרע שדך וגו' וכשנה השביעית שבת שבתון" (כה, ג-ד) ע"ד שפירשתי הכתוב 'שש שנים יעבוד וכשביעי יצא לחפשי' (שמות כא, ב) דירמוז לשנות האדם כמש"כ 'ימי שנותינו בהם שבעים שנה', וזהו 'וחשב' שיהודי צריך לעשות חשבון הנפש על כל דבר, 'עם קונוהו' דהצדק עם קונו והכל בחשבון מלמעלה והכן.

♦ ♦ ♦

ברוך מתייד לשלם

בהדרת כבוד ובחרדת קודש
הננו מקדמים בברכת "ברוכים הבאים"
את פני עמרת ראשינו הוד
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל שובו ארצה ממסע הקודש בארה"ב
ביום ראשון פר' במדבר הבעל"ט
יהי בואו לברכה
קהל חסידי קרעטשניף - קרית גת

"וכי תאמרו מה נאכל וגו'. וצוירתי את ברכתי לכם". 'וכי תאמרו מה נאכל' רק תאמרו ורתפצצו אל ה' ורתבקשו לפרנסה, מיד 'וצוירתי את ברכתי לכם' הקב"ה שומע לקול תפילות עמו ישראל ומשפיע להם כל צרכיהם אמן.

דברי התעוררות והתחזקת

מתורתו של רביה"ק הנועם ישראל זיע"א • פרשת בהר - בחוקותי תשע"ז
לאור הטרנדיה הנוראה בל"ג בעומר באתרא קדישא מירון

אחר שרבים מרבותינו מעוררים על שאין התעוררו דיו בתשובה בשלה ה' לנו מגיפת הקורונה לקינו כעת בכפליים בטרנדיה נוראה כ"כ מביאים אנו מדברי אלוקים חיים המתאימים מאד למצב, בו מעורר רביה"ק זיע"א על מצב כגון הכא, שאין התעוררו די בתשובה על הקורונה, (כפי שכבר התריע בפרשת מקץ תשע"ח שיבא ירום שישבש את העולם ושכ"ל ישובו בתשובה), ותלו אותו שהוא מקרה בעולם של ירום שהתפשט, לכן לקינו כאופן נורא כ"כ מזה, בדבר שהוא ג"כ מקרה טבעי אבל נורא יותר, ככדי שיתעוררו בני ישראל בתשובה. ויה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, וה' ירפא לכל נשכרי לב ונשמע ונתבשר בשורות טובות אמן.

ה', אזי 'והלכתי עמכם בחמת קר"י' אומר השי"ת ב"ה אף אני אניח אתכם למקרה הטבע 'ויסרתי אתכם' שיצטרך לבא ח"ו וכו', וע"י שישבו אל ה' ינצלו מכל הצרות אכי"ר.

פרשת התוכחה

כתיב "אשרי הגבר אשר תיסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו" (תהלים צד, יב) ויש לדרוש וכי אשרי לו כ"כ לאדם אשר תיסרנו י-ה, ועוד דמה דודש המשך הכתוב ומתורתך תלמדנו.

ונ"ל שהאדם ע"י תפילתו ולימודו נחשב לו כאילו פעל ועשה המעשה, כדאמרין 'שיהא שיח שפתותינו חשיב ומקובל וכו' כאילו הקרבנו', וכן הוא הדבר כשהאדם לומד וקורא פרשת התוכחה ומחשב בדעתו דלפי מעשיו הרעים היו ראויים כל אלו לחול על ראשו, והוא נשכר בקרבן ושב בתשובה לה' אזי יוצא ידי חובה בזה ונחשב לו לכפרה.

כענין שאנו מקיימים מנהג הכפרות שאנו מכוננים שכל מה שעושים לתרגול היה צריכים לקיים עליו וכזה עושה 'נפש תחת נפש' ויוצא יד"ח בכך ונתכפר לו.

וזהו 'אשרי הגבר' אשרי לו האדם, 'אשר תיסרנו י-ה' דאם מגיע לו יסורים, אזי 'ומתורתך תלמדנו' היינו שלומד אותם בפרשת התוכחה וכזה יוצא יד"ח ופוטור נפשו מיסורים ח"ו.

כאח"ל (עירובין מא:)' ג' אין רואים פני גהינם, למאי נפק"מ, לקבלגהו מאהבה', פרש"י 'דמכפרי עליה', וא"א לקבל יסורים באהבה אלא ע"י אמונה פשוטה שידע דהכל מכוון מן השמים בהשגחה פרטית.

אך כבא יסורים על האדם ח"ו יזהר מאד לא ליפול לעצבות ומרה שחורה, אלא ישאר איתן באמונה פשוטה וידע דהכל מכוון בהשגחה פרטית מן השמים, ויפשפש במעשיו למצוא העוון שכעבודו הגיע לו העונש הזה, וע"י שישב אל ה' יסור מאתו הצרה, וכן על כל צרה שתבא על הציבור לא יתלו זאת במקרים הטבעיים אלא כל אחד יתלה הקולר בצאוורו, וכולם יפשפשו במעשיהם וישבו אל ה' ויסור מעליהם הצרה ההוא.

אך אם לא ישימו על ליבם את הדברים האלה, אזי יבוא עליהם צרה גדולה יותר רח"ל, דהשי"ת ב"ה ברוב רחמיו וחסדיו עמנו תמיד וצריך לנקום בנו נקמת ה', אזי 'א-ל נקמות ה'" 'א-ל' רומז לחסד כדכתיב 'חסד א-ל כל היום' שלא יביא עלינו צרה גדולה אלא אפי' קלה ביותר כדי שישבו אל ה' אך אם לא ישבו אל ה' אזי יצטרך לבא עליהם ח"ו כנ"ל.

וזהו מה שאמר הכתוב 'והלכתם עמי בקר"י' לשון מקרה, אם תבא צרה על הכלל או הפרט ח"ו, אזי אם יאמרו שזה אינו אלא 'קר"י' היינו מקרה ומנהג העולם, ולא יפשפשו במעשיהם וישבו אל

"והלכתם עמי בקרי. והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם" (כו, כז-כח).

איתא מתלמידי הבעש"ט הק' זיע"א, דאין שום מקרה בעולם כלל, אלא הכל נעשה בהשגחה פרטית, ע"כ כשאדם בא על צער, עגמת נפש, ויסורים ל"ע ידע דהכל נעשה בהשגחה פרטית מכוון מן השמים לטובתו, דאח"ל (ברכות ה.) 'אם רואה אדם שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו', פרש"י (ר"ה פשפש) 'לא מצא עבירה בידו שבשכילה ראוי יסורים הללו לבא, דכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה, אזי יסורים אלו באו אליו לטובתו הנצחית כעוה"ב 'דיסורין ממרקין עוונותיו של אדם' (ברכות שם), איתא בספרי יראה דאילו היה האדם יודע צער הגהינם היה מעדיף לסבול שבעים שנה יסורי איוב ולא לסבול אפי' שעה א' בגיהנום הרי שהיסורים לטובתו.

וצריך האדם לידע דמה שאמרו רז"ל יסורים ממרקין כו' לאו דוקא יסורין קשים אלא יסורים קלים כאח"ל (ערכין טז:) 'עד היכן תכלית יסורים וכו', אפי' הושיט ידו (לכיס) ליטול שלש (מטבעות) ועלו בידו שתים" דהיינו שטירחה קלה זו שיצטרך להושיט ידו לכיס עוד פעם ליטול מטבע נוסף נחשב ליסורים, ועל יסורים כגון דא אמרו רז"ל דיסורין ממרקין, ברם לאו כלל הוא אלא כשמקבלם באהבה,

• מי יבין שמוערה גמולי מחלב •

מעשה היה בא' מבני שיחיו, שביום השמיני להיוולדו היה מדובר שהברית יתקיים בירושלים, וכמעט שיצאו לדרך, אלא שלפתע החל הרך הנימול מאד להצהיב, מיד קראו למוהל לבדוק הילד והוא קבע מיד שאי אפשר לעשות ברית ברמת צהבת כזאת, והצעה היתה בפיו שיתנו לילד בקבוק מטרנה שידוע שזה עוזר להורדת הצהבת.

כששמע אאמו"ר זיע"א דבריו קבע שבשום אופן לא יתנו לבני מטרנה, תמהנו מאד והלוא הוא מאכל המיועד לתינוקות, ניסיתי לומר שהמוהל אמר שזה עוזר להורדת הצהבת, אבל אאמו"ר היה נחרץ ואמר 'מילא הברית כבר יהיה נדחה, שימתינו עד שירד הצהבת, אבל מטרנה לא לתת לו בשום אופן'.

חזקה עלי דבריו של אאמו"ר ואמרת למוהל את דבריו, המוהל תמה מאד, ולא ירד לסוף דעתו של אאמו"ר ואמר בביטול 'אין לכם מה לחשוש! מטרנה זה הטוב ביותר, אני נותן לכל התינוקות בשביל להוריד צהבת, אני יתן לו קצת מטרנה ותיווכחו שלא קורה שום דבר, וכן תאמרו לרבי שלא קרה שום דבר'.

אני הייתי קצת מבולבלת, הלוא לי כבר כמה ילדים בלעה"ר וזו פעם ראשונה שאני מקבלת הוראה כזאת מאאמו"ר, לא ידעתי מה להגיב, אבל המוהל מדיבורים למעשים ונתן מטרנה לבני, ומשסיים אמר 'הרואים אתם שלא קרה שום דבר, תאמרו לרבי שאין בעיה, ותמשיכו לתת לו מטרנה זה יעזור להורדת הצהבת ותוכלו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו מהר יותר'.

כיון שנדחה הברית חזרתי לבית החלמה, הכנסתי את בני לתינוקיה ונכנסתי לחדרי למנוחה, לפתע נקישות על הדלת, אחת האחיות אומרת לי בלחץ שאסור מהר לתינוקיה, נבהלתי מאד! 'מה קרה?' ניסיתי לשאול אותה, אבל עד שגמרתי לשאול כבר היינו בפתח התינוקיה, שם אומר הרופא 'גברת קאהן בבדיקתי כעת בתינוקות, שמת לי לב שהתינוק שלך מכחיל, בדקתי אותה, אבל משהו לא נראה לי בו טוב, אני נותן לך כעת הפניה ואת נוסעת עכשיו לביה"ח'.

לא ידעתי איך זה נפל עלי כעת, מי יודע מה איתו, נסעתי במהירות לביה"ח, כשאני יושבת תשושה מבחוץ מצפה כבר לתוצאות, עד שאחרי זמן רב מורט עצבים יוצאת אלי רופאה ואומרת לי, 'תראי הבן שלך אלרגי לחלב! האם היה לו איזו שהוא מגע עם חלב?' היא שואלת, אבל אני כבר יודעת את התשובה ומבינה את הוראת אאמו"ר, ומשיבה לרופאה 'נתנו לו היום קצת מטרנה חלבי', 'זה ההסבר' היא אומרת לי, 'אנחנו נתנו לו משהו ולאט

לאט יוטב לו ותראי שלא לתת לו מטרנה, משך שנה שלמה בני היה אלרגי לחלבי, עד שיצא מזה לאחר שנה ב"ה.

• כי עין בעין יראו •

היה זה יו"ט סוכות תשס"ח. אני שומעת לפתע צרחות ע"י בני הבה"ח נחמן יוסף נ"ל, אני רצה לכיוונו ואני נחרדת למראה עיני, הרבה דם יוצא לו מהעין, והוא מתפתל מכאבים, כשבין זעקותיו אני שומעת קטעי מילים שהוא נפל וקיבל מכה בעין, 'עין זה לא משחק' אני חושבת, תפסתי אותו ורצתי לרופא שבת.

הרופא בדק אותו וקבע מיד 'עין! זה מסוכן מאד! אפשר חלילה לאבד ראייה על העין, אני נותן לכם הפניה ואתם הרגע נוסעים לביה"ח', אני יוצאת עם ההפניה ביד ולא יודעת מה לעשות בעיצומה של יו"ט, כמובן שאני לא נוסעת לפני שאני מקבלת את אישורו וברכתו של אאמו"ר.

נכנסתי לאאמו"ר הראתי לו את המצב והראתי לו את ההפניה של הרופא שקבע לנסוע הרגע לביה"ח, בכדי למנוע נזק ח"ו, אאמו"ר אמר בקול קובע 'מה! ביום טוב! ביאר צייט של זיידע רבי מרדכל'ע! לא ולא! אין צורך לנסוע לביה"ח! הכל בסדר בעז"ה, ולמען הרוגע שלך אם את רוצה את יכולה לנסוע לביה"ח במוצאי יו"ט רק בשביל הרוגע שתיווכחו שזה כלום'.

כמובן שכך פעלתי, נשארתי בבית, ובמוצאי יו"ט נסענו לביה"ח, כמובן שאחרי סבב בדיקות, קבעו הרופאים שהיה לו נס שזו הייתה מכה חיצונית בלבד שתתרפא, והעין לא ניזוקה כלל ב"ה.

• הנוטע אוזן הלא ישמע •

בלידת אחת מבנותיי שיחיו קורא לי הרופא ביום השיחרור ואומר לי 'צר לי לבשר לך, אבל לאחר בדיקות מעמיקות מסתמן שבתך לא שומעת על אוזן אחת!', אמר כמה מילים ולא יודע מה מחולל הוא בלב של הורים, ליבי נפל בתוכי, לא ידעתי איך להחיל בשורה כזאת, 'יש מכשירים מתקדמים מאד כיום' אומר הרופא כאילו מילים מנחמות 'שדרכם תוכל לשמוע מצוין'. כמובן שקודם הודתי לה' שבאוזן אחת אין שום בעיה, אבל בכל זאת בת שחירשת על אוזן אחת זה רק תחילת סיפור החיים זה התמודדות לכל החיים חלילה, החל מנערותה, החברה, ובוודאי שכן הוא בשידוכים וכו'...

קיבלנו את זה מאד קשה, כשהגעתי הביתה אני ובעלי היינו שבורים ולחוצים מאד, בעלי ניסה להשמיע קולות רמים מאד ע"י דפיקות עם כלים

למיניהם על יד האוזן החירשת, אבל שום תגובה לא הגיעה מצידה, נכנסתי עם התינוקת לאאמו"ר, אאמו"ר מחה כפיים על יד אזנה אבל היא לא הגיבה שמשמעה שהיא לא שמעה. אאמו"ר אמר 'אני אעתיר בעדה לפני ה', ובעז"ה הכל יהיה בסדר'.

כעבור כמה ימים היה לי תור לרופא גדול שיבדוק לה שוב את האוזן, לפני נסיעתי לביה"ח נכנסתי שוב לאאמו"ר לקבל ברכתו, והוא באותו מילים 'אני אעתיר בעדה לפני ה', ובעז"ה הכל יהיה בסדר'.

נסעתי עם לב כבד והרבה תפילות שפכתי בדרך, ובפרט כשבתי נלקחה לבדיקה, הבדיקה נערכה זמן רב מאד, ואני יושבת בחוץ ומתפללת לה' שיקרה נס שתשמע אף באוזן השנייה, שלא יפול עלינו כעת הפרויקט הזה.

לאחר זמן מורט עצבים יוצא הרופא ואומר לי 'תשמעי יש לי בשורה טובה בפני שמחתי קודם למשמע מילים אלו, אבל חששתי שמא שמחתי גדולה מדי, הרופא המשיך 'עשיתי לה בדיקה מעמיקה ומצאנו שיש לה נוזלים באוזן שהם גרמו לה לא לשמוע, אנחנו ניקזו את הנוזלים, והיא עכשיו שומעת כרגיל, שיהיה לכם במזל טוב'.

לא ידעתי את נפשי מרוב שמחה, לא האמנתי שאחר כמה ימים לחוצים מדאגות התבשרתי שלבתי בעצם אין שום בעיה בשמיעה, הודתי לה' מקרב ליבי על רחמי וחסדיו שעשה עמנו, ועל צדיקיו שנטע בדורינו...

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מסע הקודש
לקראת השמחת כבית המלכות יתקיים
מסע הקודש להעתיר בתפילה על הכלל והפרט
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ביום שלישי פר' במדבר הבעל"ט
יום המסוגל ערב ראש חודש סיון
יציאה בשעה 20:00 אה"צ
לאוהל רבו"ק זיע"א ברחובות,
ואח"כ לאתרא קדישא מירון, שם יתקיים
מעמד ההדלקה ולחיים טיש.
האמ"ם געפילט אלעס נוט
הדרשמה מראש חיבה
בטל': 050-4110320

רביה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זיע"א הי"ד

כ"ז אייר תש"ד

תולדותיו: רביה"ק מוה"ר ר' אליעזר זאב זצוק"ה נולד בשנת תר"מ לאביו הגדול רביה"ק מוה"ר מאיר מקרעטשניף זיע"א. עוד מילדותו ניכרה בו כי לגדולות נוצר, שם עצמו לילות כימים לעבודת השי"ת וישב ולמד בהתמדה גדולה ורבה. וכאשר העיד הרה"ק ה"עצי חיים" מסיגעט זיע"א כאשר שמע את קולו הערב בלימוד: "מבית זה יוצא תורה לשמה". בשנות ילדותו גדל בבית זקנו רביה"ק הר"ד מרדכי'ע זיע"א, וממנו שאב דרכי העבודה. והועיד אותו לדבי ומנהיג כאשר אמר לאביו רביה"ק מוה"ר זיע"א. לאחר הסתלקות זקנו הר"ד מ בימי בחורותו, המשיך לשאוב תורה ויד"ש מאביו הגדול הר"ד מ מקרעטשניף זיע"א, אביו דק' העריף עליו מאוצרות חכמתו וידאתו, והיה לו לתלמיד מובהק. בהגיעו לפרקו נישא לדבנית מרת חיה ביילא ע"ה בת הרה"ק ר' ניסן לאנגנויער זצ"ל אב"ד הוסקאוב, שהיה חתן הרה"ק ר' ה"יד אהרן מנדבורנא זיע"א. כבר בגיל י"ז החל בהנהגתו כאדמו"ר והקים את חצרו בנדבורנא, עשר שנים ישב בנדבורנא ושמר נתפרסם למרחקים, עד שגם זקני חסידי זקנו דק' באו לשמוע אימרותיו ולהתברך מפיו. אחר פטירת אביו דק' העתיק את מקומו לקרעטשניף ומילא את מקום אביו, שם כבר נדף שמו למרחקים ולפי ישראל צבאים על דלתותיו. בשנת תרע"ט עבר לעירדה סיגעט במרדוש. היה אוהב ישראל גדול והיה ידוע בהכנסת אורחים מרובה. גלב"ע ונעקד על קידוש שמו ית' כ"ז אייר תש"ד במחנה אושוויץ הי"ד.

האותות והמופתים בבית רבינו לא היו כלל כחידוש, כחלק מהשגרה היו. כחלק מעבודת הבורא, בהפצת אור האמונה ובפרסום אלקותו בעולם, כפי הדרך אשר סלל רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט הקדוש. "צדיק גוזר והקב"ה מקיים" – במלוא מובן המילה. וכך העיד אחד מצדיקי דורו – דוד ריעה – על תפלותו, שהיא כחבר חדה החותמת את הדקיעים ובוקעת אותם. בעיניו הצפיות, ראה מיד, אם קרובה ישועת היהודי לבוא. "בעת הברכה הרניי כבר מסוגל להכיר את מי שכבר נושע" – היה נהוג לומר. ברם, הוא הקדוש בענותנותו כי רבה, הציע את רוב חלקו במופתים חבדים, ופעם אמר: "מה שהיהודים נושעים כאן, כי השי"ת שולחם, ואני רק מודיע להם מי שולחם, ושהוא בוראי יושיעם..."

חלק מסיפורי מופת אלו נשתירו לדור אחרון, למען נדע כי יש אלקים שופטים בארץ, הנותן כח מיוחד לצדיקי הדורות להשריש אמונה בלבבות עם ישראל קדושים. אחד מהדברים, שעליהם לחם רבינו ז"ע עד מאד, שלא להיגרר אחד השפעת הרחוב, ולהתברל בהתבלות גמורה מהגויים ומהשפעתם ההרסנית.

פעם נזר מושל המחוז גיזר חמור, שלידי ישראל צריכים ללמוד בבתי ספר של גויים, וכמובן שממילא גם בשבתות יומים טובים יצטרכו ללמוד, ולעבור על מלאכות שבת החמורות. רבינו ז"ע נסע מאד מדבר הגזירה, וכשמעו שמושל המחוז מתעקש על כך, חשף את זרוע קדשו, וכשהוא פורש את כפיו למעלה אמר: "שר של רומניה! אם לא תחזור כך מיד, אעייף אותך עד שלא תמצא ידך ורגלך..." ואכן, לא עברו ימים רבים, והוגנריה השתלטה על מחוז סיגעט וסיפחה את כולו תחת מרותה, ומושל מחוז זה הודחק עם מדינת רומניה מרחק רב...

פעם תפשו יהודי בעוק פלילי וגזרו עליו שנת מאסר רבות. בדיותו איש נכבד ניסה להשיג חנינה – אל כל הגסיונות עלו בתוהו, ואף הפחתה משנת המאסר – ברם נידח – לא הצליח להשיג. לפני הימים הנוראים שלח היהודי שליח לרבינו, כדי להוכיחו לפניו. הרבי נענע בראשו כאומר, שלא פסה התקנה, וביקש מן השליח להמתין במעונו עד לאחד ראש השנה. כשנכנס אליו שנת בין כסה לעשור ביקשו להשאיר עד אחר יום הכיפורים. במוצאי יום הכיפורים נכנס שוב והוכיח את היהודי הנמק בכלאו, גם הפעם אמר הרבי, שאין לו עוד תשובה בעבורו, ויואל להכנס לאחד שמחת תורה. במוצאי שמחת תורה אמר הרבי שמצא פדיון נפש: "יגדב האסיר כתר תורה מכסף ובזכות זה יצא לחופשי". והטעם: "הרי כך ביקשנו כולם בפיוטי הימים נוראים 'ושב סתר – כתרו ישועה', מי שיושב בסתר ובהחבא, במאסר – ישועתו היא כתר תורה". וכך הוי, היהודי נדב כתר תורה, וזכה לצאת לחופשי.

שלשה בחורים חסונים ובריאים, אשר נקרא להתיצב בשדות הצבאי, באו לקבל את ברכת הרבי שלא יאונה להם כל רע בזמן שירותם במחנה. השיב להם הרבי: "מי המקוה שבחצרי אינם נקיים וזקוק אני לעזרה כדי להחליפם, אם תעזרוני שתתחררו מן הצבא שנאמר 'מקוה ישראל ה' מושיעו בעת צרה'". הבחורים, ספוגים היו באמונת חכמים שהודו, החלו במלאכה ושאבו מן המקוה דלי אחד דלי. אחד מהם נחלש באמצע, עזב את עבודתו ופנה לביתו – ואילו האחרים המשיכו בעבודה עד תומה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

<p>לעילוי נשמת אמי מודתי מרת חוה יוה בת ר' משה עליה השלום ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצח ע"י בנה ידידי הנכבד הר"ר אורי קורוטקי הי"ו</p>	<p>לעילוי נשמת ר' אליהו בן כרמה זכרונו לברכה נפטר י"א אייר תשפ"א ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצח ע"י מחותנו ידידי הנכבד הר"ר משה תרנ"מן הי"ו</p>	<p>לשובת נשמת הרה"ק ר' מאיר בן הרה"ק ר' ארון לייב מפרמישלאן זצוק"ל גלב"ע כ"ט אייר תר"י זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p> <p>הונצח לזכות ידידי הנכבד החפץ בעילום שמו</p>	<p>לשובת נשמת הרה"ק ר' אליעזר זאב בן הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זצוק"ל הי"ד גלב"ע כ"ז אייר תש"ד זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p> <p>הונצח לזכות ידידי הנכבד הרה"ק רפאל בן חיה שדה שטיין הי"ו</p>	<p>לזכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועשור וסייעתא דשמיא מרובה אמן</p> <p>זמנים לשב"ק אופק קרית גת הדלקת נרות: 7:05 המולה: ליל רביעי שעה 8:31 דקות, 7 חלקים על 9. ר"ה ביום רביעי 8:38</p>
---	---	---	--	--